

Dosarul nr.3ra-313/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: L.Ciubotaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Anton, M. Moraru, A. Panov)

Î N C H E I E R E

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Serghei Cojocari împotriva Inspectoratului Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație, anularea răspunsului, obligarea furnizării informației, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18 iulie 2018,

c o n s t a t ă :

La 19 iunie 2018, Serghei Cojocari a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație, anularea răspunsului, obligarea furnizării informației, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că la 23 februarie 2018 s-a adresat Inspectoratului Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției cu plângere privind acțiunile ilegale comise de către angajatul Plutonului Șoldănești Rezina al Inspectoratului Național de Patrulare, Ruslan Capusteanschi la 20 februarie 2018.

Serghei Cojocari a menționat că prin răspunsul nr. INP/1C-48/18 din 19 martie 2018 i-a fost comunicat că petițiile din 26 februarie 2018 și 5 martie 2018 cu privire la pretenziile abateri admise de angajatul Poliției, Ruslan Capusteanschi au fost examinate și a fost informat că în timpul controlului, dânsul nu deținea certificatul de competență profesională, fapt ce constituie o contravenție prevăzută de art. 197 alin. (7) Cod contravențional. Totodată, procesul-verbal cu privire la

contravenție a fost remis organului competent, ANTA, pentru a decide asupra acestui caz.

Astfel, la 27 martie 2018 s-a adresat Inspectoratului Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției cu cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea răspunsului nr. INP/1C-48/18 din 19 martie 2018 și examinarea plângerii adresate la 23 februarie 2018, în vederea inițierii unei proceduri disciplinare.

Prin răspunsul Inspectoratului Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției nr. INP/1C- 67/18 din 11 aprilie 2018, a fost informat că nu a furnizat anumite informații sau dovezi care ar demonstra acțiunile pretinse a fi ilegale ale angajatului Poliției, Ruslan Capusteanski.

Ulterior, la 18 aprilie 2018 s-a adresat Inspectoratului Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției cu cerere privind furnizarea informației, solicitând expedierea materialelor acumulate referitor la acțiunile ilegale ale angajatului Poliției, Ruslan Capusteanski și eliberarea deciziei adoptate asupra plângerii cu privire la acțiunile ilegale ale angajatului Poliției, Ruslan Capusteanski.

Reclamantul a relatat că prin răspunsul Inspectoratului Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției nr. INP/1-C-83/18 din 21 mai 2018, pârâtul a indicat că procesele-verbale și actele (rapoartele) întocmite în baza controlului efectuat, constituie acte preparatorii, iar potrivit scrisorii înregistrate cu nr. INP C-48/18 din 19 martie 2018 a fost informat că în caz de dezacord cu decizia primită, în temeiul art. 16 al Legii cu privire la petiționare, nu este lipsit de dreptul de a depune cerere de chemare în judecată în instanța de contencios administrativ.

A considerat că prin refuzul de a-i furniza informația solicitată, Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției i-a îngrădit neîntemeiat dreptul de acces la informație, fapt pentru care a fost prejudiciat moral.

Serghei Cojocari a solicitat constatarea faptului încălcării de Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției a dreptului de acces la informație, anularea răspunsului INP/1-C-83/18 din 21 mai 2018, obligarea Inspectoratului Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției de a furniza informația solicitată prin cererea din 18 aprilie 2018, și anume, copiile autentificate ale materialelor acumulate de pârât cu privire la acțiunile ilegale ale angajatului Poliției și copia autentificată a deciziei adoptate pe marginea plângerii depuse împotriva acestor acțiuni ilegale, repararea prejudiciului moral în mărime de 500 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 230 de lei.

Prin hotărârea din 18 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de către Serghei Cojocari a fost admisă parțial.

A fost constatată încălcarea de Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției a dreptului de acces la informație a lui Serghei Cojocari.

A fost anulat răspunsul Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției nr. INP/1-C-83/18 din 21 mai 2018.

A fost obligat Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției să furnizeze informația solicitată prin cererea din 18 aprilie 2018.

S-a încasat de la Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Serghei Cojocari prejudiciul moral în mărime de 500 de lei.

A fost respinsă pretenția lui Serghei Cojocari cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

La 19 februarie 2018, Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției a declarat apel împotriva hotărârii din 18 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției și a fost menținută hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 18 iulie 2018.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a reținut prevederile art. 10, 11 alin. (1) lit. 1), 16 alin. (1), 21 alin. (1), 23 alin. (1) și 24 ale Legii privind accesul la informație și art. 1422 alin. 1), (2) Cod civil.

În această ordine de idei, Colegiul a reținut în baza normelor de drept citate că răspunsul Inspectoratului Național de Patrulare a Inspectoratului General de Poliție nr. INP/1-C-83/18 din 21 mai 2018 nu conține informația solicitată de Serghei Cojocari prin cererea din 18 aprilie 2018, nu răspunde la cele două întrebări adresate și nu conține esența informației solicitate.

Astfel, instanța de apel a menționat că prima instanță temeinic și justificat a conchis că pretențiile lui Serghei Cojocari cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație și anularea răspunsului nr. INP/1-C-83/18 din 21 mai 2018 cu privire la obligarea furnizării informației solicitate prin cererea din 18 aprilie 2018, sunt întemeiate și urmează a fi admise.

Or, Serghei Cojocari prin plângerea din 22 februarie 2018 s-a expus asupra acțiunilor angajatului Inspectoratului Național de Patrulare a Inspectoratului General de Poliție și a invocat dezacordul cu acestea. (f.d. 6, 27-28)

Mai mult, Curtea de Apel Chișinău a evidențiat că prin cererea din 18 aprilie 2018 (f.d. 13), Serghei Cojocari a solicitat eliberarea materialelor acumulate în cadrul anchetei de serviciu, însă Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General de Poliție în răspunsurile anterioare nu a furnizat lui Serghei Cojocari materialele solicitate, deși la referința depusă în prima instanță a anexat înscrisurile emise la cererile adresate anterior. (f.d. 23, 25-26, 32-33, 43-44)

Prin urmare, Colegiul instanței de apel a concluzionat că se respinge alegația Inspectoratului Național de Patrulare a Inspectoratului General de Poliție precum că solicitarea lui Serghei Cojocari nu cuprinde date suficiente pentru identificarea informației conform art. 12 alin. (2) al Legii privind accesul la informație, or, prin răspunsul din 21 mai 2018 Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General de Poliție a recunoscut că la efectuarea controlului, au fost întocmite procese-verbale și acte (rapoarte), însă acestea constituie acte preparatorii. (f.d. 14)

La fel, Curtea de Apel Chișinău a considerat necesar de a remarca că prima instanță corect a constatat că Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General de Poliție a încălcat dreptul lui Serghei Cojocari de acces la informație și la examinarea în termenul stabilit de lege a cererii din 18 aprilie 2018, iar prin urmare a obligat pârâtul să furnizeze informația solicitată prin cererea din 18 aprilie 2018, asigurând respectarea dreptului de acces la informație.

Cu referire la repararea prejudiciului moral, instanța de apel a punctat că instanța de fond întemeiat a încasat de la Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General de Poliție în beneficiul lui Serghei Cojocari suma de 500 de lei.

La 28 ianuarie 2019, Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, deoarece în mod evaziv nu s-a dat o apreciere argumentului invocat cu privire la faptul că hotărârea primei instanțe conține concluzii contradictorii.

Recurentul, a reiterat motivele de fapt și de drept invocate în cererea de apel.

La fel, a considerat oportun de notat că la examinarea prezentei cauzei civile, instanțele de judecată nu au luat în considerare că solicitările intimatului privind accesul la informație au fost neclare și nu au putut fi identificate, or, conform art. 12 alin. (2) al Legii privind accesul la informație, cererea scrisă va conține detalii suficiente și concludente pentru identificarea informației solicitate (a unei părți sau a unor părți ale acesteia), modalitatea acceptabilă de primire a informației solicitate și datele de identificare ale solicitantului.

A solicitat recurentul, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiu aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) Cod administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 15 noiembrie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 28 ianuarie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se

invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) Cod administrativ și art. 270 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva